

665

Измене и допуне правила о српском народном зајму од
10. Маја 1876. год. 3 Бр. 2.

Тачки 3-ој после другог одељка, додаје се ово :

„По добровољни зајмови, који доцније нису у расписане зајмове прешли, да се зајмодавцима врате по истеку овог рока, који су они одредили ако на понуду не пристају, да њихи зајмови остану за пуних пет година. У случају пристања могу тражити највише онолики интерес, колики је одређен за расписани зајам (тач. 4-та ових правила).“

Тачки 4-ој после другог одељка додаје се ово :

„На добровољне зајмове да се рачуна камата од онога дана, ког је сума за целу тога зајма првој власти (општинској, срепској, окружно или управа народног зајма) положена, а на капитал, који су из управе фондова пренети у касу управе народног зајма, да се рачуна интерес од оног времена, које је управа фондова за рачунање тог интереса означила.

Ако је добровољан зајам учињен на дуже време од једне године, онда прва исплата камате и на све зајмове, да буде 1. Јула 1877. године; а ако је учињен за краће време од једне године, камата да се исплати приликом повраћаја главнице.“

А на крају исте (4-те) тачке додаје се ово :

„Они, који после 1. Јула т. г. расписани зајам положе, да се позову, да државној благотини сву разлику у интересу накнаде, и то тако, да они, који на кога дана после 1. Јула т. год. зајам положе, плате интерес за један цео месец који после 1. Августа, да плате ту разлику за пуна два месеца и т. д.; што припада за сваку облигацију месечно по $66\frac{2}{3}$ паре чарш. Који пак не може одма ту разлику интереса да положи, томе да се на самој купови значи, кога је дана зајам положио, на да му се после при исплати интереса на главницу, одбије ова разлика интереса по горњем сразмеру.“

3 Бр. 1564.

30. Августа 1876. г.

у Београду.

Министар финансије,
В. ЈОВАНОВИЋ. с. р.

П Р А В И Л О

за уређивање и печатање зборника, закона и уредаба.

У уређивању и штампању зборника закона и уредаба често се догађају погрешке. У неким частима зборника закони су стављени преко хронологијскога реда. Закони доцнијег датума стављени су раније, а закони ранијег датума доцније. Ово бива студа, што по дојаконштем начину приређивање материјала за зборник не иде преко јединих руку и под довољном надзором; него како који закон од појединога министарства стигне за званичне новине и објави се, тако се после тим редом тај слог закона у зборник ставља. На тај начин не само што закони не улазе у зборник по реду хронологијском, него се често дешавају и штампарске погрешке и у самој тексту закона; а што је још негодније по зад што пропусти се те не уђе у зборник понеки закон, који је требало да се у зборнику штампа (на пр. закон од 16. Новембра 1866., којим се увида тачка под 1. у § 13. и додаје четврта тачка §-у 16. устројства касационога суда од 20. Фебруара 1865. зб. XVIII. 23.)

Да би се у будуће избегле те свеселне погрешке, министар правде на основу томе, што је по устројству централне државне управе од 10. Марта 1862. зб. XV. стр. 90. (тачка 5. у §-у 19.) овај посао поверен старању министарства правде, нашао је за потребно дојаконштем начин уређивања зборника заменити и поставити следеће :

Правило за уређивање и печатање зборника закона и уредаба :

1. За уредника зборника биће писменим решењем министра правде одређен један чиновник министарства правде, који ће нарочито водити бригу о уређивању и штампању зборника, и који ће дужан бити да прикупља и приређује материјал за штампање зборника.

2. Да би овај посао тачно ишао, потребно је, да поједина министарства, односно старешине појединих одељења у министарствима, назе строго на то, да од свакога закона и уредбе, чим се по његовој струци изда, одма по један пример, који треба да је тачно са оригиналом сработан и од детичнога шема проверен, шаље министарству правде за зборник закона и уредаба под адресом „министарству правде за зборник.“

3. Овако треба да се шаљу министарству правде не само закони и уредбе, него и сва она наређења појединих министара, која би они издавали по својој струци, а ишла би значај правила за стално поступање, као што су на прилику по финансијској струци правила о државноме зајму, и за која би дотични министар налазио да треба да уђу у зборник.

4. Управа државне штампаре не ће од сада за зборник употребљавати слог закона из званичних новина, као што је то по дојакшоњем начину рађено, него ће за зборник очекивати од министарства правде материјал, који на изложени начин буде одређени чиновник прикупно и за штампу приредно, и овај материјал управа ће дати да се штампа под надзором одређенога чиновника министарства правде, који ће за тај посао и одговоран стојати.

5. Уредник зборника има показати начелнику министарства правде садржај сваког зборника пре него што га да у штампу.

6. Уредник зборника водиће бригу да за сваку годину после скупштине или кад за то има закона издаје зборник на време.

7. Свакоме зборнику придаће уредник зборника хронологијски и азбучни садржај.

8. Пошто се за све досадање зборнике начини од лица, која ће се нарочито одредити, потпуна хронологијска и азбучна таблица, уредник зборника стараће се у напреду да од времена на време (иа пр. у три четири године) буде хронологијска и азбучна таблица свију зборника попуњена и гједно прештампана.

9. Ово наређење саопштиће се осталим министарствима и управи државне печатње, у колико их се тиче, и управи ће се препоручити, а други министри замолити за наредбу старешинама одељења у своје министарству, да га се придржавају.

№ 3470.

13. Септембра 1876 год.

у Београду.

Министар правде.

ЈЕВРЕМ ЈРУШИЋ С. Р.

РЕШЕЊЕ

министарског савета о количини прикупљања зајма у земљи и са стране.

Министарски савет узимајући на ум:

1. Да законодавним одаукама од 13. и 16. Октобра 1875. и 19. Јануара 1876. г. одобрена целокупна сума зајма, који се може учинити каје у земљи које на страни износи двадесет и четири милијуна динара;

2. Да је првим решењем министарског савета од 28. до 30. Априла 1876 расписан доброволни и принудни „српски изродни зајам“ од дванајест милијуна динара;

3. Да је другим решењем министарског савета од 29. Јула 1876 год. наређено, пошто није исплаћена та цела расписана сума од дванајест милијуна динара, да се не штампа ни цео одговарајући број т. ј. 240 хиљада правих облигација, но да се само за половину расписане суме зајма т. ј. за шест милијуна динара штампа и одговарајућа половина т. ј. сто двадесет хиљада облигација;

4. Да је трећим решењем министарског савета од 9. Августа 1876 одобрен уговор за зајам на страни од три милијуна седам стотина и педесет хиљада рубаља, што ће изнети преко дванајест милијуна динара. На предлог министра финансије реши:

За случај ако би се на страни исплатила цела расписана сума зајма, која би изнела преко дванајест милијуна динара, и ако би се изглед показало, да се и код нас исплати цела сума расписаног зајма од дванајест милијуна динара, министар финансије има водити бригу, да износак исплаћених сума од оба зајма не пређе законску суму од двадесет и